

סיכוי נמוך לתפניות מדיניות. הפעילות הצבאית תמשיך לעצב את המציאות

23.10.2024 | שבת בן מאיר written by

ביקורו של בלינקן באזור נראה כניסיון אחרון של הממשל בווינגטון להגיע להפסקת אש כוללת לפני הבחירות בארה"ב. הסיכויים לכך אינם גבוהים. ישראל טרם סגרה את החשבון הפתוח עם איראן על מתקפת הטילים הבליסטיים ב-1 אוקטובר. יותר מכך, הפניית אצבע מאשימה לעברה על ירי הכטב"מים לעבר בית ראש הממשלה בקיסריה, הגדילה את החוב. בלבנון חזבאללה אמנם ספג מכות קשות, אך הוא מפגין התאוששות וביטחון העצמי מתחזק. קשה לראותו מוותר על האפשרות לגבות עוד מחירים על הפסדיו ומקבל את תנאיה של ישראל להפסקת הלחימה. בעזה ישראל רשמה הישג משמעותי בחיסול סנואר אך השפעותיו אינן מיידיות וגם אחריו נותרה מלאכה רבה עד להשבת החטופים ולהשגת כל מטרות המלחמה.

לאור האיתותים שאיראן מעבירה על אי-רצונה להיגרר למלחמה אזורית ובהמשך למגעים שניהלה בתיווך קטאר לחידוש שיחות הגרעין עם ארה"ב, יתכן שבלינקן ינסה לגבש הסכמה שתגביל את הפעולה הישראלית, כך שטהראן תוכל להכיל אותה, בלי להגיב צבאית. בתמורה לזאת ולהסדרים הומניטאריים בעזה, הוא יבטיח את המשך הסיוע הצבאי לישראל ואת תמיכת ארה"ב בעמדתה בנושא לבנון.

בלינקן, יש להניח, לא נואש גם מהניסיון להוביל להפסקת אש כוללת באמצעות עסקה בעזה, במתכונת "מתווה-ביידן", תוך הצגת חיסולו של סנואר ויישום ההסדרים ההומניטאריים בצפון הרצועה, כתמונת הניצחון. בשלב הזה חמאס דבק בעמדות שגובשו ע"י יחיא סינאר ולכן הסיכויים לכך לא רבים.

כשזוהי תמונת המצב נראה כי לא צפויות בזמן הקרוב תפניות מדיניות. הפעילות הצבאית היא אשר תעצב את המציאות. ישראל תמשיך לפעול כדי לפרק את האיום שאיראן בנתה סביבנו, להחליש ע"י כך גם את איראן ואת משטרה ולנצל הזדמנויות לבלימת תכנית הגרעין. בד בבד היא תמשיך לפגוע ביכולות הצבאיות השיוריות של חמאס ובמאמצים שהשקיע לחידוש משילותו בעזה.

• מול איראן:

התקפה האיראנית מחייבת תגובה, אך גם כעת ישראל אינה צריכה להיחפז. מריטת עצביהם של האיראנים והתגברות הביקורת הפנימית על המשטר, הן תוצרי לואי חיוביים של ההמתנה. נכון לשמר עמימות מירבית (גם לאחר המידע שהודלף), להתכונן לתרחישי מניעה ותגובה, ולהשאיר למעשים לדבר בעד עצמם.

• מול חיזבאללה:

המטרה הישראלית המוצהרת היא לאפשר את חזרתם של תושבי הצפון לבתייהם בבטחה. הלחימה דוחקת את חיזבאללה אל מחוץ לטווח האיום, אך עדיין נדרש פתרון שישמר לאורך זמן את המצב החדש. הישגי צה"ל שהציבו את ישראל בנקודת זינוק טובה באשר ליום שאחרי, מאפשרים לשאוף לפירוק חיזבאללה מנשקו וליצירת הסדרים שימנעו את התחמשותו. יש להמשיך לתקוף בביירות ☒ כדי לפגוע בנכסי חיזבאללה ולהגביר את הלחצים עליו מהפלגים האחרים, שנחרדים למראה הרס הבירה הלבנונית. נכון לדבוק בעמדה שכל הסכם בנושא לבנון ייערך רק תחת אש. כך תנוצל גם המצוקה הקשה של מדינת-לבנון.

• ביחס לחמאס ולרצועת עזה:

1. הגברת הלחץ הצבאי בצפון הרצועה. זה נחוץ כדי למנוע את התאוששות חמאס, להעמיק את הפגיעה ביכולות שנותרו לאירגון, לשבש את מאמציו למשול, לקפד את ראשי מי שימונו כמחליפים ולספק צידוק לגורמים שיסכימו להתפשר בנושא החטופים. קשה להעריך את סיכוייו של הרעיון ליצור "בועות הומניטאריות" שיאובטחו ע"י חברה אמריקנית ☒ אך ברור שהוא טומן בחובו גם סיכונים לא מבוטלים. על כל פנים, היענות ישראלית להצעה זו היא מחיר סביר מול ממשל ביידן, מה גם שמדובר בצעד זמני והפיך.
 2. הגברת הלחץ על מקבלי ההחלטות במפקדת החמאס בחו"ל ועל קטאר שמארחת אותם בשטחה. היא כבר לא תוכל לתלות את הקולר לעיכובים בסנואר ובשותפיו.
 3. הגברת המאמצים לפגיעה בתשתיות הצבאיות והאירגוניות של חמאס ביו"ש, למניעת ערוצי התיאום בין לבין המפקדה בחו"ל ולסיכול אנשי מפקדה זו המעורבים בהנעת פעילות הטרור.
- ערב שמחת תורה תשפ"ה, שנה עברית לאחר הטבח הנורא, ישראל ממשיכה לסמן לעולם המערבי את הדרך להתמודד עם זרועות התמנון האיראני. בעזה, בלבנון, בתימן, ביו"ש. המלאכה לא תמה. אתגרים רבים לפנינו. בהסרתם המלאה של האיומים, במניעת התחדשותם ובהתמודדות עם ראש התמנון.

המאמר התפרסם בישראל היום, בתאריך 23.10.2024.